

GESLACHTSNAAMVERANDERING.

Via internetconsultatie vernam ik van het voornemen om nazaten van tot slaaf gemaakten de gelegenheid te geven om op andere dan voor andere Nederlanders gebruikelijke condities hun naam (- familienaam?) te veranderen.

Ik denk dat dit geen goed idee is.

De reden is, dat hiermee mensen met deze achtergrond een nog grotere uitgangspositie kunnen innemen dan zij reeds doen.

Ik acht het innemen van die uitgangspositie volstrekt onnodig en ik zal uitleggen waarom.

Iedere wereldburger komt ter wereld met de historie van de ouders, hoe die ook zijn mag.

Sommige ouders hebben een naam die verbonden is aan veel maatschappelijke status; bij anderen is juist het omgekeerde of het tegendeel het geval.

Hoe die historie ook zijn mag, het is aan de desbetreffende wereldburger om die rugzak aan te nemen en te behandelen zoals hem/haar goeddunkt – behalve om die klakkeloos te verwerpen tegen gunstige condities.

Wie meent, met het veranderen van naam ook de persoonlijke historie af te kunnen schudden moet nog veel leren want dat kan niet.

Gewoontes, zelfs gedrag!, genen en levenswijze van de voorouders nestelen zich in een individu, dat de persoonlijke opdracht heeft daar het zijne/hare van de maken.

Er is in Friesland een Gedeputeerde van Provinciale Staten met de naam Poepjes.

Zit die haar in de weg? Misschien wel of misschien vroeger op school wel; maar nu wordt zij door velen met het respect behandeld dat haar toekomst – op basis van haar daden!

Als een persoon echt heel erg last beleeft van de naam die gegeven is ten tijde van zijn of haar geboorte, dan kan die dat doen veranderen op exact dezelfde manier als iedere burger dat kan.

Uitzonderingsregels of vrijstelling van betaling van de kosten is bijna belachelijk: op grond waarvan? Omdat mijnheer of mevrouw zo "zelig" is ?

Wat een onzin! Ik ben dochter van twee ouders, overlevenden uit het concentratiekamp en heb daar ook mijn gehele leven last van gehad.

Op het moment dat ik dit schrijf worden mensen van dezelfde Stam van David als ik ben, opnieuw aan hun voeten hun huis uitgesleept, gemarteld en gevangengezet alleen maar omdat ze zijn wie ze zijn. Hun achtervolgers zijn geen Duitsers maar "Palestijnen". Ben ik zelig? Wel nee.

Het doet me bijzonder veel pijn en ik vind het buitengewoon ernstig, maar die

Palestijnen zijn zelig: hebben kennelijk nooit geleerd een fatsoenlijk Mensch te zijn.